

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. Věry Jachurové a soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobce: **Henkel AG & Co. KGaA**
se sídlem Henkelstrasse 67, 40589 Düsseldorf, Spolková republika
Německo
zastoupený advokátkou JUDr. Petrou Sauvage de Brantes
se sídlem Korunní 810/104E, Praha 10
proti

žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**
se sídlem Antonína Čermáka 2a, Praha 6

za účasti této osoby zúčastněné na řízení: Albert Česká republika, s.r.o., IČO: 44012373
se sídlem Radlická 520/117, Praha 5
zastoupený advokátem Mgr. Markem Vojáčkem
se sídlem Na Florenci 2116/15, Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 17.7.2020 č.j. O-554112/D20037586/2020/ÚPV

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

1. Žalobce se návrhem ze dne 22.10.2019 se domáhal u Úřadu průmyslového vlastnictví prohlášení obrazové ochranné známky č. 375300 ve znění „PURIE“, jejímž vlastníkem je společnost Albert Česká republika, s.r.o. (dále též jen „osoba zúčastněná na řízení“ nebo „vlastník“), za neplatnou, a to podle § 32 odst. 3 ve spojení s § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochranných známkách“). Návrh odůvodnil tím, že existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti z důvodu shodnosti nebo podobnosti ochranné známky „PURIE“ s jím vlastněnou mezinárodní slovní ochrannou známkou č. 1237168 ve znění „PUR“ a shodnosti nebo podobnosti výrobků, na něž se tyto ochranné známky vztahují. Úřad průmyslového vlastnictví (dále jen „Úřad“) rozhodnutím ze dne 16.3.2020 č.j. O-554112/D19108374/2019/ÚPV (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) prohlásil slovní ochrannou známku ve znění „PURIE“ za neplatnou s účinky ex tunc pro všechny výrobky zapsané ve třídě 3 a část výrobků zapsaných ve třídách 5 a 21 a v rejstříku ochranných známek ji zachoval pouze pro výšeč původně zapsaných výrobků (podrobněji viz níže). Osoba zúčastněná na řízení proti prvostupňovému rozhodnutí podala rozklad, o němž rozhodl předseda Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „předseda Úřadu“ nebo též „orgán rozhodující o rozkladu“) rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu změnil prvostupňové rozhodnutí tak, že návrh žalobce na prohlášení obrazové ochranné známky č. 375300 ve znění „PURIE“ za neplatnou podle § 32b odst. 1 písm. c) zákona o ochranných známkách zamítl.
2. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí předsedy Úřadu pro jeho nezákonnost.
3. Z obsahu správního spisu vyplývají tyto skutečnosti:
4. Obrazová ochranná známka č. 375300 v provedení

(dále jen „napadená ochranná známka“) s právem přednosti od 27.2.2019 byla dne 18.9.2019 zapsána do rejstříku ochranných známek na základě přihlášky podané osobou zúčastněnou na řízení pro následující seznam výrobků zařazených do těchto tříd podle mezinárodního třídění výrobků a služeb:

(3) saponátové čistící, prací a mycí prostředky, prací přípravky a substance, přípravky na úpravu a apretaci tkanin, přípravky pro bělení, přípravky pro čištění, leštění, odmašťování a broušení, mýdla, deodoranty pro osobní užití, přípravky pro ruční praní, přípravky a substance k impregnaci tkanin pro čištění a leštění, vlhčené jednorázové utěrky, lešticí přípravky, čistící prostředky pro použití v domácnosti, čistící přípravky pro domácnost, čistící přípravky na tvrdé povrchy, přípravky pro čištění skla, zejména oken, přípravky pro čištění kovových povrchů jako nerezové oceli, chromu, bronzu a mědi, čistící přípravky na povrchy sporáků a kamen, čistící přípravky na povrchy pultů, čistící přípravky na povrchy skříní, čistící přípravky na náčiní a pomůcky na ohřívání a vaření, například stříbrné nádoby, talíře, hrnce a pánve, přípravky pro čištění dřeva, přípravky pro čištění koupelen, přípravky pro čištění kamenných povrchů jako mramorového povrchu a granitového povrchu, čistící přípravky na dlaždice a výplňový materiál, univerzální čistící přípravky, přípravky na čištění automobilů, univerzální čistící a lešticí kapaliny, čistící přípravky na koberce, odbarvovače, odstraňovače skvrn způsobených

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

domácími zvířaty, přípravky proti plísni, mýdla, zejména mýdla pro domácnost, přípravky pro péči o obuv, zejména krémy na obuv, vosky na obuv, odmašťovací činidla, napouštěcí činidla na povrchy v domácnosti a/nebo domácí textil, zejména brusné mléko, čisticí mléko, čisticí prostředky v prášku, přípravky na odstranění vodního kamene, změkčovače tkanin (pro praní), přípravky pro péči, ošetření a zkrášlení tkanin, všechny výše uvedené výrobky s dezinfekčním a/nebo dezodorizačním účinkem a/nebo s dezinfekčními a/nebo dezodorizačními složkami nebo bez těchto účinků a složek;

(5) bělicí a dezinfekční prostředky, zdravotnické přípravky, přípravky k hubení živočišných škůdců, hmyzu a škodlivých zvířat, prostředky proti houbám a plísním, prostředky bakteriální a dezinfekční, baktericidní prostředky, prostředky hubící parazity, prostředky na hubení řas, prostředky na hubení hmyzu, prostředky na hubení plevelů, dezodorizační prostředky jiné než pro osobní použití, přípravky k osvěžení vzduchu, prostředky odpuzující hmyz;

(21) utěrky pro domácnost, utěrky na okna vyrobené z kůže a umělé kůže, prachovky, utěrky pro mytí nádobí, utěrky pro čištění povrchů, prachovky, utěrky na drhnutí, víceúčelové utěrky, utěrky na podlahy, utěrky z mikrovláken, houbové utěrky, utěrky vyrobené z netkaných textilií, utěrky vyrobené z tkaných nebo pletených textilií, suché jednorázové utěrky, podušky na drhnutí vyrobené z netkaného materiálu s houbovou částí a bez ní, hadříky, houby nebo utěrky vyrobené zcela nebo převážně z celulózy pro čištění v domácnosti nebo jako odkapávací podložky, drátky na čištění parket, polštářky s drátky na čištění parket napuštěné mýdlem, mycí houby pro použití v domácnosti, ručně poháněné, neelektrické čisticí nástroje, zejména smetáky, štětky, lopatky na smetání, mopy, zařízení na ždímání mopů, štětky na čištění toalet, držáky na štětky na čištění toalet, zařízení na čištění oken, stěrky na vodu, domácí rukavice vyrobené z latexu nebo plastu, rukavice na jedno použití pro domácí nebo zahradnické účely, zahradnické rukavice a rukavice na utírání, sušicí zařízení na prádlo (nikoliv tepelné, nikoliv elektrické), sušáky na oděvy a na prádlo, rotační sušičky pro oděvy a prádlo, sušicí stojany pro oděvy a prádlo, kolíčky na prádlo, žehlicí prkna, prkna na žehlení rukávů, podpěry na žehlicí prkna, ochranná látka na žehlení, utěrky na čištění žehliček, nádoby pro domácnost nebo kuchyň, zejména kbelíky na vodu, náslapné odpadkové koše, odpadkové koše, plastové nádoby pro třídění prádla, plastové koše na prádlo, součástky, nekovové, pro ručně poháněné, neelektrické čisticí nástroje zařazené do této třídy 21, ruční nástroje a materiály pro čisticí účely, čisticí a lešticí hadříky a prachovky, impregnované hadříky k čištění, k odstraňování prachu a k leštění, dávkovače čisticích prostředků, kartáče, houbičky k čištění a leštění, houby a stíradla, lapače nečistot, zařízení pro zachycování nečistot, odpuzování, chytání nebo hubení hmyzu, škůdců a škodlivých zvířat.

5. Žalobce je vlastníkem mezinárodní slovní ochranné známky č. 1237168 ve znění „PUR“ (dále jen „namítaná ochranná známka“), která byla u Mezinárodního úřadu Světové organizace duševního vlastnictví (WIPO) zapsána dne 24.9.2014 s účinky ochrany pro území České republiky od téhož dne pro následující seznam výrobků zařazených do třídy 3 podle mezinárodního třídění výrobků a služeb: *Soap, washing, bleaching and cleaning preparations for household use, stain removers, cleaning and polishing preparations, textile and dishwashing preparations* (mýdla, prací, bělicí a čisticí přípravky pro použití v domácnosti, odstraňovače skvrn, čisticí a lešticí přípravky na textilie a přípravky na mytí nádobí).
6. Návrhem ze dne 22.10.2019 se žalobce domáhal prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou podle § 32 odst. 3 ve spojení s § 7 odst. 1 písm. b) zákona o ochranných známkách. Prvostupňovým rozhodnutím Úřad prohlásil napadenou ochrannou známku za neplatnou s účinky ex tunc, a to pro všechny výrobky zapsané ve třídě 3 a část výrobků

zapsaných ve třídách 5 a 21; v rejstříku ochranných známek ji ponechal zapsanou pouze pro tento seznam výrobků:

(5) zdravotnické přípravky, přípravky k hubení živočišných škůdců, hmyzu a škodlivých zvířat, prostředky proti houbám a plísním, prostředky bakteriální a dezinfekční, baktericidní prostředky, prostředky hubící parazity, prostředky na hubení řas, prostředky na hubení hmyzu, prostředky na hubení plevele, dezodorizační prostředky jiné než pro osobní použití, přípravky k osvěžení vzduchu, prostředky odpuzující hmyz;

(21) drátky na čištění parket, polštářky s drátky na čištění parket napuštěné mýdlem, mycí houby pro použití v domácnosti, ručně poháněné, neelektrické čisticí nástroje, zejména smetáky, štetky, lopatky na smetí, mopy, zařízení na ždímání mopů, štetky na čištění toalet, držáky na štetky na čištění toalet, zařízení na čištění oken, stěrky na vodu, domácí rukavice vyrobené z latexu nebo plastu, rukavice na jedno použití pro domácí nebo zahradnické účely, zahradnické rukavice a rukavice na utírání, sušící zařízení na prádlo (nikoliv tepelné, nikoliv elektrické), sušáky na oděvy a na prádlo, rotační sušičky pro oděvy a prádlo, sušící stojany pro oděvy a prádlo, kolíčky na prádlo, žehlicí prkna, prkna na žehlení rukávů, podpěry na žehlicí prkna, ochranná látka na žehlení, utěrky na čištění žehliček, nádoby pro domácnost nebo kuchyň, zejména kbelíky na vodu, nášlapné odpadkové koše, odpadkové koše, plastové nádoby pro třídění prádla, plastové koše na prádlo, součástky, nekovové, pro ručně poháněné, neelektrické čisticí nástroje zařazené do této třídy 21, ruční nástroje a materiály pro čisticí účely, čisticí a leštící hadříky a prachovky, impregnované hadříky k čištění, k odstraňování prachu a k leštění, dávkovače čisticích prostředků, kartáče, houbičky k čištění a leštění, houby a stíradla, lapače nečistot, zařízení pro zachycování nečistot, odpuzování, chytání nebo hubení hmyzu, škůdců a škodlivých zvířat.

7. V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí Úřad přisvědčil žalobci v tom, že mezi napadenou a namítanou ochrannou známkou existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti. Konstatoval, že napadená i namítaná ochranná známka jsou zapsány pro mycí a čisticí prostředky, tedy výrobky shodné či podobné, a podrobně rozebral a vyložil důvody, které jej vedly k závěru o podobnosti jednotlivých kategorií výrobků. Následně se zabýval podobností porovnávaných označení z hlediska významového, fonetického a vizuálního a posouzením pravděpodobnosti jejich záměny na straně veřejnosti, a to pohledem průměrného spotřebitele, který je v souladu s rozsudkem SDEU ze dne 16.7.1998 ve věci C-210-96 Gut Springenheide a Tusky proti Oberkreisdirektor des Kreises Steinfurt informovaný, přiměřeně vnímavý a opatrný. Zdůraznil, že slovní prvek „PUR“ namítané ochranné známky, který je jejím jediným slovním prvkem, je celý obsažen v dominantním slovním prvku „PURIE“ napadené ochranné známky, a to navíc v jeho počáteční fázi, která je vnímaná primárně. Při porovnávání ochranných známek Úřad označil sémantické (významové) hledisko za nerozhodné, protože slova „PUR“ ani „PURIE“ nejsou výrazy vyskytující se v české slovní zásobě. Ačkoli v některých světových jazycích mohou evokovat význam ve smyslu „čistý, ryzí, čirý, či pravý“, cizojazyčný význam průměrnému českému spotřebiteli nebude znám. Z vizuálního hlediska však Úřad shledal jistý stupeň podobnosti, a to pro již zmiňovaný stejný prvek „PUR“ vyskytující se v obou ochranných známkách, jenž v napadené ochranné známce podstatnou část jejího slovního prvku a bude vnímán přednostně před koncovkou „IE“. Úřad konstatoval podobnost obou označení i z fonetického hlediska, protože napadená ochranná známka může být vyslovena jako „puri“, což má stejnou počáteční fázi jako „pur“. Doplnující obrazové prvky a grafické zpracování napadené ochranné známky nejsou dle přesvědčení Úřadu s to odlišit obě

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

označení ze žádného z posuzovaných hledisek. Protože se jedná o značky úklidových produktů, které se prodávají v drogeriích a supermarketech koncovým uživatelům, lze předpokládat, že pozornost průměrného spotřebitele při jejich výběru nebude příliš vysoká.

8. Na základě rozkladu, který proti prvostupňovému rozhodnutí podala osoba zúčastněná na řízení, předseda Úřadu napadeným rozhodnutím změnil prvostupňové rozhodnutí tak, že návrh žalobce na prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou podle § 32b odst. 1 písm. c) zákona o ochranných známkách zamítl. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že se neztotožnil se závěry Úřadu stran posouzení podobnosti napadené a namítané ochranné známky. Přitakal sice Úřadu v tom, že sémantické hledisko je nerozhodné, neboť výrazy „PUR“ ani „PURIE“ nemají v českém jazyce žádný význam. Je sice možné, že si část spotřebitelské veřejnosti spojí namítanou ochrannou známku „PUR“ s anglickým výrazem „pure“ (znamenající čistý, čirý, ryzí), anebo s německým či francouzským „pur“ znamenajícím totéž. Nicméně pro spotřebitele bez těchto jazykových znalostí bude označení „PUR“ označením fantazijním. Výraz „PURIE“ není nadto součástí ani jednoho z výše uvedených jazyků. Jedná se o kratší označení s jednoduchou strukturou, u nichž platí, že je spotřebitelská veřejnost vnímá jako celek. Nelze proto předpokládat, že by si průměrný spotřebitel v mysli uměle a nepřirozeně rozdělil výraz „PURIE“ na dvě samostatné části „PUR“ a „IE“, nýbrž jej bude vnímat jako jednolitý celek.
9. Předseda Úřadu neshledal porovnávané ochranné známky podobnými z fonetického hlediska. Napadená ochranná známka bude vyslovována jako slovo o třech slabikách „pu-ri-je“ nebo „pů-ri-je“ a při vyslovování bude kladen relativně rovnoměrný a značný důraz na všechny tři slabiky. Nelze předpokládat, že by průměrní čeští spotřebitelé toto slovo zkracovali na „purí“. Namítaná ochranná známka pak bude vyslovována jako jednoslabičné, velmi krátké slovo „pur“. Zvuková stopa a akustický dojem daných slov jsou natolik odlišné, že nelze uvažovat o jejich zvukové podobnosti. Shoda počáteční části „PUR“ vyslovením slov v podstatně zaniká. Porovnávané ochranné známky nejsou dle předsedy Úřadu podobné ani z vizuálního hlediska. Závěr Úřadu o jejich podobnosti je založen na nepodloženém předpokladu o aktivní snaze průměrného spotřebitele vizuálně rozčlenit napadenou ochrannou známku na menší celky. Tento přístup však v dané věci není případný, protože spotřebitelé zpravidla označení vnímají jako celek. Předseda Úřadu vyzdvihl, že napadená ochranná známka ve slovním prvku obsahuje počáteční písmena "PUR", její slovní prvek je ale ztvárněn ve specifickém inverzním grafickém písmu, je částečně obklopen hvězdnou stopou ve tvaru vlnky a současně zasazen do modrého štítku s třemi ostrými a jednou zaoblenou hranou. Slovní prvek „PURIE“ tak spolu s ostatními grafickými prvky v rámci předmětné obrazové kompozice tvoří nedělitelnou součást integrálního vizuálního dojmu napadené ochranné známky, kterým na průměrného spotřebitele působí. Nelze se domnívat, že by průměrný spotřebitel při vizuálním kontaktu s namítanou ochrannou známkou cítil potřebu jedinečnou obrazovou kompozici tohoto označení narušit doslova násilnou extrakcí části „PUR“ jejího kompozičně zcela integrovaného slovního prvku „PURIE“.
10. Protože předseda Úřadu shledal porovnávané ochranné známky nepodobnými z hlediska vizuálního a fonetického a významové hledisko vyhodnotil jako nerozhodné, uzavřel, že průměrný spotřebitel z hlediska celkového dojmu tyto ochranné známky bezpečně odliší. Ačkoliv je namítaná ochranná známka slovním označením, nelze se domnívat, že by mohla být užívána v obrazovém provedení blízkém napadené ochranné známce, aniž by to

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

ovlivnilo její rozlišovací způsobilost. Protože nebyla zjištěna shodnost ani podobnost porovnávaných ochranných známek z hlediska celkového dojmu, nezabýval se již předseda Úřadu shodností či podobností výrobků, pro které byly tyto ochranné známky přihlášeny. Jakýkoliv závěr v tomto ohledu by totiž nemohl vykompenzovat zjištění o nepodobnosti porovnávaných ochranných známek z hlediska celkového dojmu, a vést tak ke konstatování existence pravděpodobnosti jejich záměny či asociace.

11. V žalobě proti napadenému rozhodnutí žalobce namítl, že předseda Úřadu se zcela odchýlil od obvyklé rozhodovací praxe své i SDEU, čímž porušil zásadu legitimního očekávání. Žalobce označil za věcně správný závěr vyjádřený v prvostupňovém i napadeném rozhodnutí o nerozhodnosti sémantického hlediska při porovnávání napadené a namítané ochranné známky, za vadné však považuje závěry o jejich nepodobnosti z fonetického a vizuálního hlediska. Ohradil se proti závěru, že vizuální podobnost daných označení je v prvostupňovém rozhodnutí založena na nepodloženém předpokladu o aktivní snaze průměrného spotřebitele vizuálně rozčlenit napadenou ochrannou známku na určité menší celky. Předseda Úřadu dle mínění žalobce ignoroval, že namítaná ochranná známka je zcela obsažena v napadené ochranné známce, a to na jejím začátku. Pokud by hrálo roli toliko vnímání označení jako celku, nebylo by možné dospět k závěru o podobnosti žádných označení, nebyla-li by zcela shodná. Rozdíly mezi napadenou a namítanou ochrannou známkou jsou zcela marginální. Žalobce v tomto směru odkázal na rozsudek Tribunálu ze dne 15.1.2013 ve věci T-237/11 Lidl Stiftung & Co. KG vs. OHIM, který je podle něj třeba na daný případ aplikovat. V něm se posuzovala podobnost označení „BELLRAM“ a „RAM“. V případě označení „PUR“ a „PURIE“ se navíc jedná o shodná písmena na začátku slova a podobnost obou označení je ještě výraznější, protože spotřebitelé čtou zleva doprava. V napadeném rozhodnutí není ani reflektováno, že běžný spotřebitel má málokdy možnost přímého srovnání porovnávaných označení, a musí se tedy spolehnout na jejich nedokonalý obraz, který mu uvízl v paměti.
12. Předseda Úřadu dle názoru žalobce přikládal příliš velkou váhu údajně „specifickému inverznímu grafickému písmu“, kterým je slovo „PURIE“ provedeno. Namítaná ochranná známka je však slovní, a může být tedy užívána v jakékoliv podobě, bude-li zachována její rozlišovací způsobilost, tedy i v onom údajně specifickém fontu. Na zaoblených hranách písmen navíc žalobce neshledal nic specifického, okolní grafika není nijak výrazná a na vnímání slova „PURIE“ nebude mít vliv. Závěr předsedy Úřadu o nedělitelnosti slova „PURIE“ je založen na komplikované a neobstojné úvaze, protože bylo už mnohokrát prokázáno, že lidský mozek má tendenci vyčleňovat primárně písmena, která si zapamatuje.
13. Co se týče fonetického hlediska, žalobce namítl, že ačkoliv je napadená ochranná známka tříslabičná a namítaná ochranná známka jednoslabičná, není tento drobný rozdíl podstatný, protože čeští spotřebitelé mají tendenci poslední slabiky slov tzv. „polykat“. Fonetická podobnost porovnávaných označení je zcela evidentní z toho, že jejich slovní prvky obsahují tři shodná písmena na stejných pozicích, u označení „PURIE“ se navíc jedná o tři písmena z pěti.
14. V dalším okruhu žalobních námitek žalobce namítl shodnost výrobků, pro které byla porovnávaná označení přihlášena, a to výrobků ve třídě (3). Výrobky ve třídách (5) a (21) pak souvisí s udržováním čistoty v domácnosti a používají se ve spojení s výrobky ve třídě (3). Všechny tyto výrobky jsou orientované na úklid a prodávají se ve stejných obchodech a v regálech se nacházejí vedle sebe. Spotřebitelé se mohou domnívat, že označení „PURIE“

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

je dalším označením žalobce a že se jedná o rozšíření jeho sortimentu. Jde navíc o produkty běžné spotřeby, jejich cena není vysoká a opatrnost/pozornost běžného spotřebitele při jejich nákupu nebude nijak zvýšena. S ohledem na výše uvedené měl být v dané věci uplatněn tzv. kompenzační princip, podle nějž nižší stupeň podobnosti označení může být vykompenzován vyšším stupněm podobnosti výrobků.

15. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že napadené rozhodnutí vychází z řádně zjištěného skutkového stavu, je správně, logicky a podrobně odůvodněno a bylo vydáno v souladu s příslušnými ustanoveními zákona o ochranných známkách. Ohledně žalobních námitek směřujících proti závěrům napadeného rozhodnutí o vizuálním hledisku žalovaný uvedl, že při posuzování vizuální podobnosti dvou slovních označení je potřeba postupovat přísněji, jelikož slovní označení neobsahuje další prvky, které by mohly spotřebiteli usnadnit vizuální diferenciaci konfliktních označení. Tak tomu bylo i v případě posuzování označení „BELLRAM“ a „RAM“, na které poukázal žalobce. V nyní projednávané věci se však porovnává označení slovní a obrazové. Označení „PURIE“ jednak oproti slovu „PUR“ obsahuje koncovku „IE“ a dále je ve specifickém grafickém logu. Žalobci nelze přisvědčit v tom, že by namítaná ochranná známka „PUR“ mohla být užívána v obrazovém provedení blízkém napadené ochranné známce, protože by tím ztratila svou rozlišovací způsobilost. S odkazem na judikaturu SDEU žalovaný zopakoval závěr, že průměrný spotřebitel vnímá označení s jednoduchou strukturou jako celek, neanalyzuje jeho podrobnosti, přičemž nemá tendenci rozkládat jej na jednotlivé prvky. Žalovaný setrval též na svých závěrech ohledně nepodobnosti obou označení ze zvukového hlediska. Tvrzení, že by čeští spotřebitelé měli tendenci „polykat“ poslední slabiky slov, žalobce ničím nepodložil a žalovaný jej považuje za neprokázané a neopodstatněné. I kdyby k takovému „polykání“ v určitých případech docházelo, nedosahuje v českém jazyce takové intenzity, aby zcela ignorovalo poslední slabiky slov. Při vyslovování napadené známky „PURIE“ není namítaná známka „PUR“ celá obsažena v jedné slabice, nýbrž je rozdělena do slabik dvou („pu-ri-je“ oproti „pur“).
16. Nezbytnou podmínkou ke zjištění pravděpodobnosti záměny je existence alespoň určitého stupně podobnosti mezi napadenou a namítanou ochrannou známkou. Jelikož předmětná označení nejsou podobná, nelze dle žalovaného při posuzování pravděpodobnosti jejich záměny aplikovat kompenzační princip ve smyslu žalobcem připomínané judikatury.
17. Osoba zúčastněná na řízení ve vyjádření k věci samé ze dne 30.3.2021 navrhla, aby soud žalobu zamítl, neboť napadené rozhodnutí je správné a zákonné. Žalobní námitka mířící proti závěru o vizuálním hledisku je dle osoby zúčastněné na řízení neopodstatněná, protože rozčleněním označení „PURIE“ nevzniknou žádné smysluplné celky. Mentální rozčlenění určitého označení spotřebitelem je navíc třeba prokázat, což žalobce neučinil. S odkazem na rozhodnutí odporového oddělení Evropského patentového úřadu ve věci Woo vs. Wooky osoba zúčastněná na řízení uvedla, že v případě fantazijních označení nemají spotřebitelé důvod k dělení označení, protože jednotlivým částem nemohou připsat samostatný význam. Koncovka „IE“ je dostatečně významná pro to, aby byl relevantní spotřebitel schopen od sebe obě označení odlišit, a to i s ohledem na to, že se jedná o krátká slova. Znaků konfliktních označení je totiž tak málo, že je spotřebitel může s nezměněnou pozorností zaznamenat všechny. Vlastník též upozornil na rozhodnutí žalovaného ze dne 12.9.2013, sp. zn. O-491794/D26824/2013/ÚPV, v němž bylo dovozeno, že slovní prvek „PUR“ oplývá sám o sobě spíše nižší mírou rozlišovací způsobilosti. V žalobcem připomínaném rozsudku Tribunálu, který se týká posuzování označení „BELLRAM“ a

„RAM“, byla dána částečná fonetická shoda obou označení, což je stěžejní rozdíl oproti nyní projednávané věci, v níž tomu tak není. Osoba zúčastněná na řízení považuje grafické znázornění napadené ochranné známky, a to i s ohledem a její fantazijnost, za zapamatovatelné relevantními spotřebiteli. Po stránce fonetické je podle ní patrné, že porovnávání označení se neshodují ani v jediné vyslovované slabice a tvrzení o „polykání slabik“, které žalobce nijak nedokládá, tak nehraje žádnou roli. K žalobní námitce poukazující na podobnost výrobků osoba zúčastněná na řízení poznamenala, že podobnost mezi výrobky ve třídě (5) a (21) není dostačující k tomu, aby s přihlédnutím k nepodobnosti porovnávaných označení či podobnosti v nižším stupni mohla založit pravděpodobnost záměny. Označení si podobná nejsou, a nejsou tak dány předpoklady pro aplikaci kompenzačního principu.

18. Při rozhodování ve věci samé soud vycházel zejména z této právní úpravy:

19. Podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o ochranných známkách přihlašované označení se nezapíše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu (dále jen „námitky“) vlastníkem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou.

20. Podle § 32 odst. 3 zákona o ochranných známkách Úřad prohlásí ochrannou známkou za neplatnou rovněž v řízení zahájeném na návrh osoby uvedené v § 7 a z důvodů v tomto ustanovení uvedených.

21. Podle § 32b odst. 1 písm. c) zákona o ochranných známkách Úřad návrh na prohlášení ochranné známky za neplatnou zamítne, jestliže zápisem ochranné známky nedošlo k zásahu do zákonem chráněných starších práv třetích osob uvedených v § 7.

22. Podle § 2 odst. 4 správního řádu správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

23. Poté, co soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

24. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního ze dne 22.4.2014 č.j. 8 As 37/2011-154 posouzení zaměnitelnosti ochranné známky podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách ve znění účinném do 31. 12. 2018 (tj. podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o ochranných známkách ve znění účinném od 1. 1. 2019) je věcí výkladu příslušného neurčitého právního pojmu a jeho aplikace na zjištěný skutkový stav.

25. Porovnávání označení a „PUR“ byla předsedou Úřadu posouzena podle jednotlivých hledisek významných pro posuzování pravděpodobnosti porovnávaných označení, tj. z hlediska vizuálního, fonetického, sémantického a v neposlední řadě i z hlediska celkového dojmu, jakým působí na průměrného spotřebitele. Jednotlivá hlediska byla v případě obou označení posuzována jak odděleně, tak i z hlediska celkového dojmu.

26. Závěr předsedy Úřadu o nerozhodnosti významového hlediska s ohledem na fantazijnost obou porovnávaných označení nebyl žalobou zpochybněn; žalobce se s ním v žalobě dokonce výslovně ztotožnil a označil jej za věcně správný. Soud je při přezkoumání zákonnosti správního rozhodnutí zásadně vázán rozsahem žalobních námitek a podle § 75 odst. 2 s.ř.s. napadené rozhodnutí přezkoumá jen v mezích žalobních bodů (k tomu viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29.12.2004, č.j. 1 Afs 25/2004-69). Soud se proto se otázkou vlivu sémantického hlediska na posouzení podobnosti napadené a namítané ochranné známky nezabýval a vyšel ze závěru předsedy Úřadu, že uvedené hledisko je pro posouzení těchto označení s ohledem na jejich fantazijnost nepodstatné, což znamená, že nelze dovodit podobnost porovnávaných ochranných známek z tohoto hlediska.
27. Žalobce se však v žalobě vymezil proti závěru správního orgánu o nepodobnosti porovnávaných ochranných známek z fonetického hlediska. Soud má v souladu s názorem orgánu rozhodujícího o rozkladu za to, že průměrný český spotřebitel bude s největší pravděpodobností vyslovovat slovní prvek napadené ochranné známky jako „pu-ri-je“, popř. „pů-ri-je“. Slovní prvek se tak při výslovnosti rozloží na tři slabiky vždy o dvou hláskách, přičemž podle pravidel obvyklých pro vyslovování v češtině je kladen stejný důraz na všechny tři slabiky rovnoměrně. Takto vyslovené slovo se svou délkou a počtem slabik zásadním způsobem liší od jednoslabičného slova tvořeného třemi hláskami „PUR“ (namítanou ochrannou známkou), protože slabika „pur“ jako celek není obsažena ani v jedné části slova vyslovovaného jako „pu-ri-je“. Soud v této souvislosti nepřisvědčil argumentaci žalobce o údajném „polykání“ koncových slabik slov. Žalobce své tvrzení o takové tendenci česky hovořících spotřebitelů zhola ničím nedoložil a soud nadto nepovažuje za reálné, aby kdokoliv přečetl slovní prvek „PURIE“ jako „pu-ri“ a slabiku „je“ zcela spolkl, vědom si toho, že dané slovo má ještě jednoslabičnou koncovku. Lze připustit, že menší část spotřebitelské veřejnosti může ve snaze užít anglickou výslovnost slovo „PURIE“ vyslovit jako „pu-rí“. Ani v případě takové výslovnosti se však akustické stopy slov „pur“ a „pu-rí“ nepodobají, a to z týchž důvodů, pro jaké tomu bylo u varianty „pu-ri-je“. Právě vysvětlenou zvukovou nepodobnost daných označení nelze pominout s odkazem na skutečnost, že slovo „pur“ je ve slově „purie“ celé obsaženo, a to proto, že při zkoumání fonetického hlediska je třeba se zaměřit výhradně na to, jak se daná slova vyslovují, tj. jak znějí. To samozřejmě neznamená, že izolovaná analýza tohoto aspektu postačí k závěru o nepodobnosti porovnávaných označení, naopak je vždy třeba následně posoudit i další hlediska v jejich vzájemné souvislosti a celkový dojem. Lze shrnout, že shodnost tří počátečních hlásek slovního prvku napadené ochranné známky s namítanou ochrannou známkou nemění nic na tom, že se tyto hlásky v závislosti na kompozici slova „purie“ ve výsledku vysloví jinak než slovo „pur“, tedy naprosto nepodobně.
28. Na tomto místě je třeba zvláště upozornit na to, že v náhledu na fonetickou podobnost porovnávaných označení se daný případ skutkově zásadně odlišuje od případu kolidujících ochranných známek „BELLRAM“ a „RAM“, jejichž podobnost byla posuzována v žalobcem připomínaném rozsudku Tribunálu ve věci T-237/11. V něm totiž Tribunál dospěl k závěru, že daná označení jistý stupeň fonetické podobnosti vykazují, a to zjednodušeně proto, že se slovo „BELLRAM“ vysloví pomocí dvou slabik „bell - ram“, přičemž druhá slabika tohoto slova se vysloví totožně jako slovní označení „RAM“ (podrobněji viz body 99 a 100 předmětného rozsudku). Shora nastíněný rozbor však k žádnému závěru o fonetické podobnosti slov „pur“ a „purie“ nevede.

29. Soud se dále věnoval žalobní argumentaci brojící proti závěru o vizuální nepodobnosti porovnávaných ochranných známek. Vycházel přitom z východisek nastíněných evropskou známkoprávní judikaturou i judikaturou Nejvyššího správního soudu. Je pravdou, že výraz „pur“ je zcela obsažen ve slově „purie“, a to dokonce na počátku slova. Tribunál v rozsudku ze dne 4.5.2005 ve věci T-22/04 Reemark Gesellschaft für Markenkooperation mbH v European Union Intellectual Property Office připustil vizuální podobnost starší ochranné známky „WEST“ s přihlašovaným označením „WESTLIFE“, protože byla zcela obsažena v přihlašovaném označení. Skutečnost, že jedno slovní označení je obsaženo ve druhém, však ještě automaticky neznamená jejich podobnost. To vyplývá mj. z rozsudku Tribunálu ze dne 12.11.2009 ve věci T-438/07 Spa Monopole v OHIM, který se zabýval vizuální podobností označení „SPA“ a „SpagO“. V něm Tribunál dospěl k závěru, že vzhledem ke krátkosti a jednoduchosti struktury daných označení je málo pravděpodobné, že by průměrný spotřebitel měl tendenci označení „SpagO“ rozložit na dvě slova. Totéž dle náhledu soudu platí i pro nyní porovnávaná označení „PUR“ a „PURIE“, jejichž slovní prvky jsou také krátké a vizuálně jednoduché. Odchytku v dalších dvou písmenech je v takových případech třeba považovat za dostatečnou pro odlišení takových označení, neboť takový rozdíl nutně upoutá pozornost relevantního spotřebitele. Řečeno jinými slovy, písmena „IE“ ve slovním prvku napadené ochranné známky vykazují dostatečnou vizuální distinktivitu oproti označení „PUR“.
30. Žalobcem zmiňovaný předpoklad upoutání pozornosti počáteční fáze slova při levo-pravém čtení, tedy to, že spotřebitel obecně věnuje větší pozornost začátku ochranné známky než jejímu konci, se uplatní rovněž pouze u delších slov, nikoliv u slov (slovních prvků) sestávajících z pouhých tří či pěti písmen. Soud nespatřuje žádný rozumný důvod, pro který by měl spotřebitel při zhlédnutí napadené ochranné známky věnovat větší pozornost pouze prvním třem písmenům jejího slovního prvku a další ignorovat. To platí tím spíše za situace, kdy slovní prvek napadené ochranné známky tvoří krátký a kompaktní celek, přičemž ani obrazové ztvárnění celého označení nijak nenavádí k jeho dělení na menší části.
31. Osoba zúčastněná na řízení ve vyjádření k žalobě přiléhavě poukázala na to, že s ohledem na fantazijnost slovních prvků porovnávaných ochranných známek nebude mít spotřebitel důvod vizuálně vyčleňovat výraz „pur“ ze slova „purie“. Při vnímání určitého slovního označení spotřebitel rozloží toto označení na slovní prvky, které mu naznačují konkrétní význam nebo které se podobají slovům, které zná (viz rozsudek Tribunálu ze dne 6.10.2004 ve věci T-356/02 Vitakraft-Werke Wührmann v. OHIM), u fantazijních slov to však nepřichází v úvahu. Tato úvaha do jisté míry bere v potaz sémantické hledisko, ačkoliv mezi Úřadem i orgánem rozhodující o rozkladu panuje názorová shoda o jeho irelevanci v dané věci. Skutečně fantazijní (smyšlené) výrazy, jakým je i slovní prvek napadené ochranné známky, spotřebitel nebude mít tendenci vizuálně dělit, protože by v něm jeho jednotlivé části „PUR“ a „IE“ (nebo při jiném způsobu dělení „PU“ a „RIE“) nic smysuplného neevokovaly.
32. Mezi účastníky řízení panuje též spor o to, zda je grafické znázornění napadené ochranné známky dostatečně distinktivní a přispívá k vizuální odlišnosti porovnávaných ochranných známek. Žalobce tvrdí, že písmo, jímž je vyveden slovní prvek „PURIE“, je nespecifické, a že okolní grafika není výrazná ani zapamatovatelná. Žalovaný má naopak za to, že napadená ochranná známka má „jedinečnou obrazovou kompozici“. Soud i v tomto směru přisvědčil názoru žalovaného. Napadená ochranná známka obsahuje slovní prvek „PURIE“

provedený v bílém zaobleném písmu na tmavě modrém štítku obdélníkového tvaru se zaoblenou pravou spodní hranou. Slovní prvek je přitom opředen několika hvězdami v linii vlnky. Takové originální vyobrazení má jednoduchou strukturu, je snadno zapamatovatelné a zároveň lehce odlišitelné od namítané slovní ochranné známky "PUR". Vzhledem k propojení obrazového prvku s krátkým slovním prvkem „PURIE“ nebude mít spotřebitel žádný důvod k tomu, aby z tohoto kompaktního loga vyčleňoval výraz „PUR“. Nelze tedy přistoupit na argumentaci žalobce a zcela pominout, že slovní prvek „PURIE“ napadené ochranné známky je zasazen do shora popsaného modrého rámečku a celé označení má prosté, avšak jednoznačně rozeznatelné a zároveň snadno zapamatovatelné grafické prvky.

33. V rozsudku ze dne 29. 7. 2015 č.j. 9 As 22/2015 - 29 Nejvyšší správní soud dovodil, že *„každé přihlašované označení je nutné posuzovat vždy přísně individuálně. Významný vliv na výsledek mohou mít i drobné rozdíly. Zápis konkrétních označení do rejstříku ochranných známek zpravidla nezakládá legitimní očekávání, že bude zapsáno i jiné označení (i pokud by takovéto označení bylo vytvořeno obdobným způsobem jako zapsaná označení).“* Řešení známkoprávních sporů, která tkví v posuzování podobnosti střetnuvších se označení, podléhají přísně individualizovanému posuzování konkrétních ochranných známek. To neznamená, že Úřad v některých ohledech není povinen postupovat podle své ustálené rozhodovací praxe. Ta se však z povahy věci zpravidla nemůže dotýkat otázek posuzování konkrétních napadených ochranných známek, nýbrž dopadá na ustálené postupy, jež k výslednému posouzení vedou (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18.8.2022 č.j. 1 As 23/2022-47).
34. Žalobce namítl, že orgán rozhodující o rozkladu v rozporu se zavedenou praxí Úřadu nepřihlédl k tomu, že spotřebitel vizuálně rozčleňuje ochranné známky na menší celky, a dále že v rozporu se zavedenou praxí přisoudil příliš velkou váhu grafickému písmu, jímž je proveden slovní prvek napadené ochranné známky. Tomuto žalobnímu tvrzení soud nepřisvědčil, neboť žalovaný postupoval při rozhodování v dané věci v souladu s obvyklými metodami aplikovanými při posuzování zaměnitelnosti ochranných známek a dostatečně přesvědčivě odůvodnil, že právě s ohledem na grafické prvky a celkový integrální vizuální dojem napadené ochranné známky nebude mít spotřebitel žádný důvod dělit výraz „PURIE“ a zaměňovat ho s namítanou ochrannou známkou „PUR“.
35. Soud nesdílí ani žalobcovo přesvědčení, že může používat svou slovní namítanou ochrannou známkou „PUR“ též v provedení blízkém napadené ochranné známce. Namítaná ochranná známka jakožto známka slovní sestává toliko ze tří písmen, přičemž ani při užití typu písma obdobného či stejného s tím, v němž je ztvárněn slovní prvek napadené ochranné známky, by se její provedení neblížilo napadené ochranné známce, neboť by v ní i nadále chyběla písmena "IE" a veškeré další prvky dotvářející celkovou obrazovou kompozici napadené ochranné známky.
36. Nebezpečí záměny porovnávaných označení žalobce dovozuje i z toho, že dle ustálené rozhodovací praxe EUIPO má spotřebitel málokdy možnost přímého porovnání označení, a musí tedy pátrat v paměti, která zpravidla poskytne člověku jen nedokonalý obraz. Orgánu rozhodujícímu o rozkladu žalobce v této souvislosti vytkl, že se daným aspektem vůbec nezabýval. Soud k tomu předně uvádí, že s ohledem na krátkost a kompaktnost slovních prvků porovnávaných ochranných známek, která, a to i s ohledem na jejich fantazijnost, neumožňuje jakékoliv jejich dělení na menší části, ve spojení s výše zmíněným integrálním vizuálním dojmem, který obrazové ztvárnění napadené ochranné známky jako

celek vyvolává, nebudou mít spotřebitelé problém uchovat si v paměti celistvý obraz obou označení, jenž jim umožní jejich vzájemné rozlišení. Soudu zároveň neuniklo, že součástí argumentace žalobce o podobnosti výrobků, pro které jsou porovnávány ochranné známky zapsány, je též tvrzení, že se v obou případech jedná o produkty související s úklidem, které se *prodávají ve stejných obchodech a běžně se nacházejí vedle sebe ve stejných policích*. Soud považuje tento žalobcův předpoklad za zcela logický a velmi pravděpodobný. Orgánu rozhodujícímu o rozkladu proto nelze oprávněně vytýkat, že pominul faktor „lovení“ napadené ochranné známky spotřebitelem v paměti. Z tvrzení samotného žalobce totiž vyplývá, že spotřebitel se běžně bude dostávat do situací, kdy bude ve stejnou chvíli vybírat mezi produkty označenými namítanou i napadenou ochrannou známkou, což mu umožní navzájem je bezprostředně porovnat, přičemž nebude odkázán jen na svou paměť. Také tato dílčí žalobní námitka je tedy nedůvodná.

37. Při posuzování zaměnitelnosti střetnuvších se ochranných známek je určujícím kritériem to, co vytváří celkový dojem ochranné známky (k tomu viz rozsudek SDEU ze dne 11.11.1997 ve věci C-251/95 SABEL BV proti Puma AG, Rudolf Dassler Sport, bod 22, obdobně též rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 11.10.2016 č.j. 2 As 96/2015-59). Orgán rozhodující o rozkladu v napadeném rozhodnutí srozumitelně a logicky vysvětlil, že napadená ochranná známka je svébytným označením, jehož celkové provedení nezavdává důvod, aby ji průměrný spotřebitel zaměnil s namítanou ochrannou známkou. Shrnuje, že ze třech podstatných hledisek, které jsou známkoprávní orgány povinny vzít při porovnávání označení v potaz, je jedno hledisko (významové) nerozhodné a z dalších dvou hledisek (zvukového a obrazového) jsou si porovnáváná označení nepodobná. S ohledem na tato zjištění nemohl dospět k jinému závěru, než že napadená a namítaná ochranná známka jsou z hlediska celkového dojmu nepodobné. S tímto jeho závěrem se soud plně ztotožňuje.
38. Z dikce § 7 odst. 1 písm. b zákona o ochranných známkách plyne, že zápisná nezpůsobilost přihlašovaného označení není dána jakoukoli jeho podobností s namítanou ochrannou známkou. Zápisnou nezpůsobilost indikuje jen podobnost závažná, tj. podobnost zaměnitelná (starší literatura a judikatura hovoří též o podobnosti či zaměnitelnosti šalebné), tedy jen taková podobnost mezi přihlašovaným označením a starší ochrannou známkou (popřípadě mezi výrobky či službami, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují), jež působí pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti (zaměnitelnost) ohledně původu výrobků či služeb (shodně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23.7.2008 č.j. 4 As 90/2006 – 123). Taková podobnost mezi porovnávanými ochrannými známkami neexistuje. Co se týče pravděpodobnosti asociace, tu nelze chápat jako určité „minimum“ zaměnitelnosti, nýbrž jako jedno z hodnotících kritérií zaměnitelné podobnosti. Soudu na tomto místě nezbyvá než konstatovat, že porovnávány ochranné známky nejsou z výše popsaných důvodů podobné, a vzhledem k jejich rozdílnosti se nelze ani domnívat, že by si český spotřebitel při vnímání napadené ochranné známky vybavil namítanou ochrannou známkou a nabyl dojmu, že obě označení spolu jakkoli souvisejí.
39. Nelze přisvědčit ani žalobní argumentaci, kterou je orgánu rozhodujícímu o rozkladu vytýkáno, že nevyužil tzv. kompenzační princip spočívající v tom, že menší podobnost mezi výrobky a službami lze kompenzovat větší podobností mezi ochrannými známkami a naopak. Podle rozsudku SDEU ze dne 29.9.1998 ve věci C-39/97 Canon Kabushiki Kaisha proti Metro-Goldwyn-Mayer Inc., globální posuzování pravděpodobnosti záměny

implikuje jistou vzájemnou závislost mezi relevantními faktory, přičemž „nižší stupeň podobnosti mezi výrobky nebo službami lze vyvážit vyšším stupněm podobnosti mezi známkami, a naopak“. Kompenzační princip stanovený citovaným rozsudkem SDEU se nicméně uplatní jen v případech, kdy jde o podobnost (v různé míře) na straně porovnávaných ochranných známek i na straně výrobků a služeb, které mají být porovnávanými známkami chráněny. Jak dovodil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28.5.2008 č.j. 9 As 59/2007-141, „(r)ozsudek Soudního dvora ES ze dne 29. 9. 1998, Canon, C-39/97, Recueil, s. I-05507, sice obsahuje závěr o možnosti kompenzovat menší podobnost mezi výrobky a službami větší podobností mezi ochrannými známkami a naopak, nelze z něj ovšem dovozovat možnost kompenzace větší podobností výrobků či služeb správním orgánem zjištěnou nepodobnost porovnávaných ochranných známek“ (podtržení přidáno soudem). Překážkou bránící zápisu přihlašovaného označení do rejstříku ochranných známek podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o ochranných známkách, jejíž zjištění podle § 32 odst. 3 téhož zákona umožňuje též následné prohlášení již zapsané ochranné známky za neplatnou, je existence pravděpodobnosti záměny na straně veřejnosti, která je dána pouze při kumulativním splnění těchto dvou podmínek: 1. shodnost či podobnost přihlašovaného označení se starší ochrannou známkou, a 2. shodnost nebo podobnost výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a namítaná starší ochranná známka vztahují. V nyní projednávané věci žalovaný oprávněně dospěl k závěru o *nepodobnosti* napadené a namítané ochranné známky a tento závěr aplikaci kompenzačního principu vylučuje.

40. S ohledem na výše uvedené lze uzavřít, že návrh žalobce na prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou podaný s odkazem na § 7 odst. 1 písm. b) zákona o ochranných známkách nebyl důvodný. Orgán rozhodující o rozkladu proto postupoval v souladu se zákonem, jestliže provedenou změnou prvostupňového rozhodnutí tento návrh zamítl.
41. Stejně jako orgán rozhodující o rozkladu, ani soud se z důvodu procesní ekonomie nezabýval otázkou shodnosti či podobnosti výrobků, pro které jsou porovnávané ochranné známky zapsány, respektive žalobními námitkami, které se k této otázce upínají. Posouzení tohoto okruhu námitek by totiž s ohledem na potvrzení závěru žalovaného o nepodobnosti namítané a napadené ochranné známky na výsledku řízení nemohlo nic změnit.
42. Protože soud neshledal, že by napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem, žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
43. Žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly. Soud proto ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
44. Soud neuložil osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost a neshledal ani důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jí mohl přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Proto v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s. ve třetím výroku rozsudku rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě

obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Praha 25. srpna 2022

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu